

Bentmaradós Hétfége a 11.T-vel ☺

Már igazán vártuk, hogy kicsit kimozdulhassunk a szürke hétköznapokból, és a tanulás rabságából, így hát, amikor megtudtuk, hogy egy laza bentmaradós vár ránk, szinte sziporkáztunk örömmünkben. Pénteken a kora délutáni órákban pihizhettünk egy kicsit, de nem sokáig, mert felszerelést kellett próbálnunk a másnapi síelésre. Akik nem sieltek másnapköztük én is-, azoknak egy kicsivel több idejük maradt a relaxálásra. Miután mindenki megtalálta a számára legmegfelelőbb ruhát és további kellékeket, elindultunk, hogy egy igazán barátságos párbajban vegyünk részt, még hozzá a Bowling Factory-ban. Mindenki izgatottan várta, hogy elkezdhessünk játszani, hisz sokan közülünk még látni sem láttak bowlinggolyót.) A küzdelem izgalmas és egyben nagyon vicces volt. Miénk volt az összes pálya, így kiélvezhettük eme szórakozási módot. Úgy az 5., 6. körnél már kezdtünk elfáradni,

de még inkább lettünk éhesek. Fáradtságunk eredményeként volt olyanra is példa, hogy egymás helyett gurítottunk, vagy szándékosan beléptünk a meghúzott vonal mögé, mely érvénytelenítette a gurítást. Miután kellőképpen elfáradtunk visszaindultunk a kollégiumba, hogy kopogó szemekkel várhassuk a vacsorát. Az est további részében kötetlenebb program várt, így volt, aki tv-t nézett, beszélgetett vagy kihasználta az alkalmat és aludt. ☺ Szombat reggel nehezen ment az ébredés. Reggeli után rögtön indultunk is. A buszút a szokottabbnál csendesebben telt, talán a korai kelés miatt. 1 órán belül megérkeztünk Mátraszentistvánra, ahol birtokba

vettük a sípályákat. Persze előtte kaptunk egy kis elméleti oktatást, csak hogy felfrissítsük lengyelországi tudásunkat. Néhányan közülünk pihentetőbb szórakozást választottak. Egy úgynevezett varázsszőnyegen fánkyszerű gumikban csúszkáltunk le (tubing). Igazán fenomenális érzés volt, hisz csak beültünk, meglöktek minket és csúsztunk is a magasból. Igazság szerint ezt inkább kisgyermekeknek találták ki, de mi is elég jól éreztük magunkat. Még az ottani játékvezetővel is remekül kijöttünk, egészen közvetlen kapcsolat alakult ki közöttünk. Felfrissülésképpen megittunk egy jó nagy csésze, forró teát, ami nagyon jólesett abban a kicsit csípős időben. Délután 4-kor volt gyülekező a busznál, de akadt, aki már indulás előtt elaludt a buszon a fáradtságtól. Utolsó nap, azaz vasárnap a síelők egy része is igen elfáradt, vonzóbbnak találták a csúszkálást, így csatlakoztak szerény kis csapatunkhoz. Ezt leszámítva, az események nagy része a szombathoz hasonló módon történt.

Összességében, azt tudom elmondani, hogy egy valóban nagyszerű hétfégét töltöttünk együtt, ami a legjobb bentmaradós hétfégék egyike lett, és melyben osztályunk még jobban összekovácsolódott. ☺

Jónás Gabriella Vivien 11.T